

A mai szentírási szakasz megértéséhez szükséges a [Jn 13,12-15.](#) vers elolvasása is. Jézus az utolsó vacsora előtt megmosta tanítványai lábát. Nem a fejüket mosta meg, nem fegyelmezte őket. Az alázatra adott példát.

Papi életem során sokszor jelentett nehézséget nagycsütörtökön 12 férfit összeszedni, akik hajlandók voltak megmosatni a lábukat. Hogy mit jelent a lábmossa érzése, azt akkor éltem át, amikor beteg édesanyám lábát megmostam. Jézus letérdelt az apostolok előtt és meg is törölte megmosott lábukat. Péter méltatlannak tartotta magát, nem akarta, hogy Jézus megmossa őt. Jézus válasza: akkor nem tartozol hozzám. Szalmaláng természetű Péter erre kérte, hogy ne csak a lábát, hanem a fejét és a kezét is mossa meg. Egész lényével Jézushoz akart tartozni. Jézus nyitott volt mindenki felé. Fogadta Nikodémust éjnek idején, betért vendégségbe Zakeushoz a vámoshoz, szóba állt a samariai asszonnyal, megmentette a házasságtörésen ért asszonyt. Azonosult a szükségét szenvedőkkel.

Jézus előre látta az utolsó vacsora utáni eseményeket: Júdás árulását, Péter tagadását, az apostolok szétszaladását. Jól tudta, hogy mi lakik az emberben. Júdásnak esélyt adott: Tedd meg gyorsan, amit tenni akarsz. Figyelmeztetés volt. Barátjának nevezte akkor is, amikor a szeretet jelével, csókkal árulja el. Figyelmeztette a magabiztos hősködő Pétert: Meghalsz értem? Mire a kakas megszólal. Háromszor tagadod le, hogy ismersz engem. Egyetlen éjszakát nem bírt ki. Jézus mindent előre látott. Azt is, amiért jött: értünk szenvedett és halt meg, hogy nekünk örök életünk legyen. Teljesítette a küldetést. Nyugodtan ajánlotta Atyja kezébe a lelkét. Tudta, hogy a feltámadás vár rá.

Jézust én egyetlen Mesteremnek hívom, akitől mindig lehet tanulni. Olyan örök érvényű példát adott, amilyent ennek a világnak a vezetői nem gyakorolnak. Amit Jézus tett, azt kell tenni nekünk is: szeretettel lehajolni az elesettekhez, vigasztalni a szomorúakat, a legértékesebbet időnként áldozni embertársainknak. A mai rohanó világban különösen fontos, hogy le tudjunk lassulni, oda tudjunk figyelni egymásra. Szolgáljunk az uralkodás helyett. Ez tesz igazán boldoggá.

Milyen könnyű külső alapján megítélni valakit! Egy ifjúsági MÉCS lelkigyakorlaton történt meg velem. Volt egy lány, aki szakadt farmerban bakancsban jelent meg és a földre ült. Gondoltam, hogy sok bajunk lesz vele. Bemutatkozáskor elmondta, hogy kilencen vannak testvérek, ő neveli kisebb testvéreit, és mennyire örül, hogy el tudott jönni a lelkigyakorlatra, hogy kipihenje magát, és fel tudjon tölteni lelkileg. Elszégyelltem magam, és egy adott pillanatban bocsánatot kértem tőle. Zavarba jött. Őtőle még pap nem kért bocsánatot.

Pécsi egyetemisták tettek egy próbát karácsony előtt. Egy fiú és lány plébániákra csengetett be, hogy szállást kérjen. Különféle tanácsokat kaptak, hogy menjenek a Karitáshoz, illetve a hajléktalan szállóra. Istállót nem javasoltak nekik, de személyes segítséget sem kaptak. Még komolyabb meghallgatást sem.

Pozitív példa is van. Budapesten a 4-es 6-os vonalán kéregetett egy koldus. Szóba elegyedett vele egy férfi, étellel kínálta. Egy idő után megkérdezte a férfi: Melyik villamosra vár? A 6-osra. Már kettő elment. Megértette, hogy emberszámba vette, figyelmével és idejével ajándékozta meg.

Nyitott vagyok-e Isten és embertársaim felé?

Van-e bennem alázat?

Milyen önkéntes szolgálatot vállalak?

Butsy Lajos plébános, Levél